

ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΗ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Τον Δεκέμβριο του 2010 στη Διάσκεψη του Κανκούν για το Κλίμα, τα ανεπτυγμένα έθνη υποσχέθηκαν χρηματοδότηση 100 δις δολαρίων έως το 2020 προς τα αναπτυσσόμενα έθνη.

Οι προτάσεις τους για τον τρόπο υλοποίησης του σχεδίου θα υποβάλλονταν έως την 1^η Μαΐου του 2011.

Την προηγούμενη εβδομάδα όμως, μόλις δύο χώρες από ολόκληρο τον ανεπτυγμένο κόσμο ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα, και αυτές για να δηλώσουν ότι σέβονται την προθεσμία, αλλά δεν νοιώθουν υποχρεωμένες να βοηθήσουν...

Η ίδρυση ενός παγκόσμιου Πράσινου Ταμείου με χρηματοδότηση των αναπτυσσόμενων κρατών από τα ανεπτυγμένα κρατών **προβλήθηκε** ως η μεγαλύτερη **επιτυχία της Διάσκεψης του Κανκούν**. Καθώς όμως οι όροι δημιουργίας και χρηματοδότησης **δεν ήταν νομικά δεσμευτικοί**, το σχέδιο κατέρρευσε πριν καν ξεκινήσει, δικαιώνοντας όλους όσους επικαλούταν την αναγκαιότητα σύναψης δεσμευτικών όρων.

Χωρίς να υπόκεινται σε δεσμεύσεις από τις εθελοντικού χαρακτήρα συμφωνίες του Κανκούν, τα ανεπτυγμένα κράτη όχι μόνο δεν προχώρησαν σε οποιαδήποτε χρηματοδότηση, αλλά **αγνόησαν επιδεικτικά** ακόμα και την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προτάσεων (περί των επενδύσεων) εκ μέρους των Ηνωμένων Εθνών,

η οποία έληγε την 1^η Μαΐου, μετατρέποντας την έκκληση σε πραγματικό **φιάσκο**.

Μόλις δύο κράτη, η Ρωσία και η Ουκρανία **ανταποκρίθηκαν** στο κάλεσμα των Ηνωμένων Εθνών για υποβολή σχετικών προτάσεων. Αμφότερα πάντως **τονίζουν ότι δεν νοιώθουν υποχρεωμένα να συνεισφέρουν** στο αρχικά συμφωνηθέν ποσό των 30 δις για την περίοδο 2010-12. Και γιατί να νοιώθουν υποχρεωμένα άλλωστε όταν κανένα άλλο ανεπτυγμένο κράτος δεν απέστειλε καν προτάσεις...

Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση είναι εδώ και καιρό το «μεγάλο παιχνίδι» των κυβερνήσεων των ανεπτυγμένων κρατών. Με την κρίση, οι μεν ανεπτυγμένοι βρήκαν το **ισχυρότερο άλλοθι** για να αποποιηθούν των ιστορικών ευθυνών τους, οι δε αναπτυσσόμενες μεγάλες οικονομίες για να μην προβούν στις αναγκαίες επενδύσεις, προχωρώντας σε μια οικονομική ανάπτυξη που δεν σέβεται το περιβάλλον και εν τέλει τους ίδιους τους πολίτες.

Η αδιαφορία στην έκκληση για υποβολή προτάσεων όμως, ίσως, έχει και ένα θετικό σημείο: **το γεγονός ότι δεν τηρούνται πια ούτε τα αναγκαία** –για τον Τύπο και την προβολή των κυβερνήσεων- **προσχήματα**, ίσως δώσει **ένα οριστικό τέλος στις αυταπάτες αυτών που ήθελαν να συνεχίζουν να ελπίζουν...**

(Πηγή: Reuters, Planet Ark)

Φωτό:wikimedia

Άρης Καπαράκης
Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων
aris@solon.org.gr

9 Μαΐου 2011